

tiveret Dagsorden afgjort i forrige Møde, og vi gaae da nu over til Behandlingen af Lovforslagets Enkeltheder. Ifølge Bessaffenheden af de stillede Forslag skal jeg, efter Aftale med den ærede Ordfører, dele Forhandlingen herom i Afsnit, og som Gjenstand for det første Afsnit af Forhandlingen skal jeg da angive Lovforslagets §§ 2, 3, 4, 5 og 6; hvormod § 1 hensigtsmæssigt vil kenslaae til Forhandling i Forbindelse med det Forslag, der af Udvalgets Fleertal er stillet under Nr. 13. Det er saaledes Forslagene under Nr. 2—12 indbefattet, tilligemed §§ 2—6 af Lovforslaget, som ere under Forhandling. — Forhandlingen er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Fenger): De Paragrapher, som nu ere under Forhandling, indbefatte visse almindelige Bestemmelser, navnlig med Hensyn til hvem der er pligtig til at svare Skat, og efter hvilke almindelige Grundsætninger dette skal finde Sted. Disse Bestemmelser gaae igjen i enhver Lov om Indkomstskat, som vi hidtil have havt, hvad enten den har været opkrævet efter det ene eller efter det andet System, og de staae altsaa uden nogen Berøring med den egentlige Mechanisme for Skatteopkrævningen, hvorfor de danne et naturligt Afsnit. De Endringer, som Udvalget har foreslaaet dertil, ere i det Hele ikke af større Betydning, idet Hovedgrundsætningerne for Skattepligten ere saa ofte drøftede og saa grundig gennemgaaede ved saa mange forskellige Leiligheder, at Udvalget ikke har fundet noget Væsentligt at bemærke derved. Hvergang man imidlertid sysselsætter sig med en Sag af denne Art, findes der dog gjerne Et og Andet, som man ved tidligere Leiligheder har overseet, og derfor har Udvalget troet, at man burde benytte enhver saadan Leilighed, hvor Forslag til Skat ligger for, til at prøve, hvorvidt der ikke kunde siges at være en virkelig Forbedring at udføre ogsaa her. Dette er Tilfældet med nogle enkelte Poster i disse Paragrapher, og det er disse, som de foreliggende Forslag berøre. — Forslaget under Nr. 2 er en simpel Redactionsændring, som ikke har Noget at betyde. —

Forslaget under Nr. 3 er stillet af et Mindretal i Udvalget, som ofte tidligere har stillet dette Forslag; men jeg skal ikke udtale mig derom, for det ærede Mindretal har gjort sine Grunde derfor gjældende. — Forslaget under Nr. 4 er kun en Redactionsforandring, der sigter til at gjøre et Sted i § 2, som er noget indviklet, noget tydeligere. — Derimod ere Forslagene under Nr. 5, 6 og 7 saadanne Forbedringer, som vi allerede tidligere have drøftet, idetmindste i Udvalg, og som ogsaa have været indstillede til Thinget, navnlig ved det Forslag om Indkomstskat, der var indbragt her ifjor; men det vil erindres, at vore Forhandlinger derom ikke kom til Afgjørelse, og derfor have vi anseet det for rigtigt atter at forelægge disse Forslag her. — Forslaget under Nr. 5 angaaer et Forhold, som praktisk har vist sig at kunne trænge til en Løsning, idet der ved den næstsidste Indkomstskats Eigning er forekommet Tilfælde, hvori man er kommen i Forleghed i Anledning af dette Spørgsmaal. Nogle Skattecommissairer vare da af den Mening og have i deres Indberetning udtrykkelig fremhævet, at dette Punkt tidligere var afgjort i en Retning, som ikke kunde ansees rigtig, og de indstillede derfor, om det ikke var rigtigt at foretage en Forandring som den foreslaaede. Sagen er nemlig den, at en Mand, som de ærede Medlemmer ville erindre, ved at beregne sin Skatteindtægt kan fradrage de Driftsomkostninger, han har havt, og han kan ligeledes, naar han har Gjæld i Anledning af disse Driftsomkostninger, fraregne de Renter af denne Gjæld, han har maattet betale, men derimod kan han ikke fradrage Afdragene paa Gjælden, idet disse ere en Formueforøgelse. Den ene afdrager paa sin Gjæld, medens den anden lægger Penge op; der er ingen Forskjel derimellem, og det er ogsaa almindelig anerkendt, skjøndt det ikke har fundet noget Udtryk. Nu er imidlertid det særegne Tilfælde opstaaet, at en Mand har gjort Afdrag paa en Gjæld, som han ikke personlig havde, men som derimod var en Gjæld paa det Fideicommiss, hvoraf han nød Udbyttet, og derfor er der opstaaet det Spørgsmaal, hvorvidt en Mand kunde fradrage et saadant Afdrag paa en Gjæld i sin Indtægt eller ikke. Det vil